

cienos pagaminto sūrio, kurių po vieną buvo padėta ant kiekvieno stalo. Parapijos salės sceną puošė dailininkės Ievos Bagdonas neseniai sukurtas Šv. Mykolo Arkangelo paveikslas.

Programą pradėjo jos vedėjai – Apolonija Steponavičienė ir Jonas Platakis, dar kartą paminėdami, kad 96-ąją gimtadienį švenčiančios Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčios tikintieji nekantriai laukia jos 100-ojo gimtadienio.

Klebonas Jaunius Kelpšas, susirinkusiems tar damas sveikinimo žodį, sakė, jog jam yra garbė būti klebonu tarp nuostabių žmonių. „Kiti dirba, o aš malones susirenku“, – nepraleido progos pajuokauti kunigas.

Invokacijai pakviestas kun. G. Jonikas perdavė susirinkusiems Kauno arkivyskupo Kęstučio Kėvalo ir Šiaulių vyskupo ordinaro Eugenijaus Bartulio linkėjimus, o kun. Jauniui įteikė vyskupo Kėvalo pašventintą Švč. Mergelės Marijos paveikslą.

Praalkusiems svečiams buvo pateikti pietūs – kugelis ir karbonadas su grybų padažu ir burokėlių bei daržovių salotomis. Tarp stalų sukosi ir vikriai visus aptarnavo šventės savanorės.

Po pietų į sceną pakilęs Ken Pannaralla atliko keletą dainų, vieną iš jų – kartu su dainininke Karolina Ivanauskienė. Vedėjai šventės dalyviams surengė nedidelę viktoriną apie bažnyčios istoriją. Paaikškėjo, kad per visus jos gyvavimo metus čia buvo pašaukta 14 kunigų.

Į sceną buvo kviečiami sveikintojai – LR generalinė konsulė Čikagoje S. Mulevičienė, Jaunimo cent-

ro vadovas Antanas Rašymas, JAV LB Brighton Parko apylinkės pirmininkė Laima Gocentienė, Šiaulių sąjungos atstovai Julius Butkus, Roma Bikulčienė ir Regina Kava.

Vėliau scenoje dainavimo „estafetę“ perėmė K. Ivanauskienė, kuriai gitara akompanavo jos vyras Linas Ivanauskas. Beje, scenoje dainavo ir jaunoji atlikėja Julija Gabrėnaitė su savo mokytoja K. Ivanauskienė.

V. Stanevičiui – popiežiaus palaiminimas

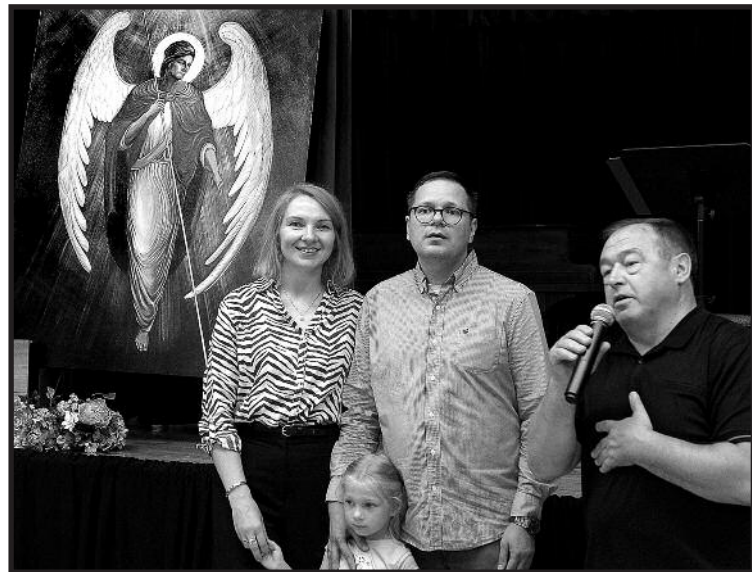
Tačiau numatytos parapijos metinio pokylio staigmenos dar nebuvo pasibaigusios. Į priekį prie scenos buvo pakviestas „Draugo“ tarybos pirmininkas Vytautas Stanevičius. Jam įteikta netikėta dovana – įrėmintas popiežiaus Pranciškaus palaiminimas. Aukščiausio Katalikų Bažnyčios vadovo padėka V. Stanevičiui skirta už jo nuširdų tikėjimą ir darbus bažnyčiai.

Mintis tokiu būdu padėkoti V. Stanevičiui ir parodyti, kaip yra vertinamas jo tikėjimas ir atsidavimas, kilo buvusiai Draugo fondo pirmininkei Marijai Remienei. Šią idėją palaikė kunigai J. Kelpšas ir G. Keršys. Priimdamas šį popiežiaus palaiminimą, V. Stanevičius kukliai sakė, jog yra vertesnių

už jį tokią dovaną gauti, tačiau su didele pagarba ir padėka priėmė tą neeilinį savo darbų įvertinimą.

Puotos metu vyko loterija, svečiai mielai pirkė biuletenus, ne tiek tikėdamiesi laimėti, kiek norėdami paremti parapiją.

Šventė pavyko – jos rengėjai nuoširdžiai padėkojo rėmėjams ir talkininkams.

Už bažnyčiai padovanotą Šv. Mykolo Arkangelo paveikslą kun. J. Kelpšas padėjo jį nutapusiai dailininkei Ievai Bagdonas, kuri pokylyje dalyvavo su vyru Arvydu ir dukrele Maja.

Maži stebuklai „Neringos“ stovykloje

Visa stovyklautojų ir lektorių komanda: dalyvavome, sužinojome, mokėmės ir džiaugėmės.

Danos Vainauskienės nuotraukos

GAILUTĖ URBONAITĖ NARKEVIČIENĖ

Apie Vermonto valstijos pietuose, netoli Brattleboro miestelio nuostabioje gamtos apsuptyje įsikūrusią lietuvišką stovyklą „Neringa“ yra girdėjęs dažnas Amerikos ir Kanados lietuviai. Neretas, pats anksčiau stovyklavęs, dirbęs vadovu ar mokytoju, sugrįžta čia dažnai į įvairius renginius arba bent į malones stovyklinės praeities prisiminimus. Daugiau nei penkis dešimtmečius gyvuojanti, lietuvių ir krikščioniškas vertybes puoselėjanti stovykla kasmet pritraukia šimtus stovyklautojų į lietuviškai ir angliškai kalbančių vaikų, šeimų bei jaunimo vasaros pamainas, rudens iškylą ir teminius savaitgalius.

Dienotvarkėje – rašytojo ir vertėjos kūrybinės pamokos

Rugpjūčio pabaigoje vykstančios „Neringos“ Kultūros dienos yra gal kiek mažiau žinomos, nors nusipelnę ypatingo dėmesio. Kaip pasakė viena pastarųjų Kultūros dienų dalyvė, tai „penas protui ir sielai“ kiekvienam lietuvių kultūros mylėtoju Amerikoje. Tai suaugusiems skirta stovykla, šiais metais vykusį rugpjūčio 23–27 dienomis ir subūrusi beveik 40 dalyvių.

Kaip ir įprasta „Neringoje“, dienotvarkė buvo labai pilna! Kasdien

kūrybinio rašymo pamokas vedė rašytojas, Kanados lietuvis Antanas Šileika. Jis pristatė ir savo naująją istorinį romaną „Some Unfinished Business“. Angliškai rašantis, laisvai lietuviškai kalbantis rašytojas dalijosi rašymo technikos patarimais su atidžiai besiklausančiais, pradedančiais kurti dalyviais. Minėtas A. Šileikos romanas netrukus bus išleistas Lietuvoje. Įdomu, jog ankstesnio romano „Provisionally Yours“ pagrindu kuriamas filmas ir jį režisuoja buvęs „Neringos“ stovyklautojas, JAV gimęs Tomas Vengris, šiuo metu kuriantis Lietuvoje. Rašytojui žaismingai talkino jo visada besišypsant

Dainavimas su Dalia Sakas.

ti, charizmatiška žmona, dailininkė Snaigė Šileika.

Literatūros temą pratęsė Bostone gyvenanti vertėja Birutė Šležienė, neseniai į anglų kalbą išvertusi Mariaus Katiliškio romaną „Miškais ateina ruduo“. Ji drauge su bostoniškiu Norbertu Lingertaičiu parengė literatūros vakarą, skirtą Vilniaus 700 m. jubiliejui. Stebėdama programą, kurios pagrindu tapo Vilniaus literatūriniai objektai, negalėjau atsistebėti, kaip talentingas Birutės ir Norberto tandemas sugebėjo tai atlikti per tris dienas! Nuostabus vaizdų, tekstų ir vaidybos koliažas, kuriame dalyvavo ir Vytautas Kliorys, Jack McGowen bei Aldona Lingertaitienė tapo puikiu paskutinio vakaro renginiu.

Įtraukiantys dailės ir muzikos užsiėmimai

Dailės ir meno nepakartojama atsvara buvo niujorkietės Beatricės Aronienės pamokos apie *Zentangle* piešimo techniką. Ji man taip patiko, kad tose pamokose dalyvavau net keletą kartų! Visi stovyklos dalyviai buvo labai patenkinti, susipažinę su šiuo piešimo būdu. Meno užsiėmimus taip pat vedė Massachusetts gyvenanti muzikė Danutė Mileikienė. Ji šiais metais dalijosi juvelyrikos ir žiedų darymo paslaptimis.

Pasirenkamųjų pamokų ciklą žaismingai praturtino New Yorke gyvenančio logopedo, ilgamečio neringiečio Arūno Čiuberčio „Mažiausias pasaulio teatras“. Nieko apie jį nepasakosiu, noriu palikti „paslaptį“. Tik pasakysiu, kad Arūno išradingumas, novatoriškumas pranoko visus žiūrovų lūkesčius; kviečiu visus susidomėjusius susisiekti su autoriumi! Nepasigailėsite!

Kokia gi kultūra be muzikos?! Dr. Dalia Sakaitė (Sakas) iš New Yorko vedė dainavimo pamokas, kurių pagrindu tapo „Neringos“ šlageriai ir Vytauto Kernagio kūryba. Vieną vėlavakarą net pažiūrėjome filmo „Kernagis“ ištraukas, kurios privertė mus dainuoti ar net susigraudinti... Beje, dr. Sakaitė taip pat pristatė paskaitą apie New Yorko muzikos mokyklą (the Filomen M. D'Agostino Greenberg Music School), kurioje ji pati dirba ir buvo viena steigėjų. Mokykla, skirta mokytį neįgaliuosius muzikos, ypač akluosius, net ir asmenis su daline klausa. Neįtikėtina, ko jie pasiekia – net kuria operetas!

Profesionali aktorė ir režisierė Rasa Allen Kazlas jau kelintus metus mus siekia sudominti improvizacijos pasauliu. Ir šį kartą daugumai patiko išbandyti save improvizuojant ir to meno mokantis iš nuostabios improvizacijos mokytojos.

Nukelta į 13 psl.

„nesuvokiamas jokiam protui – nei žmogaus, nei angelo“. Kitoje vietoje ji teigia: „Dievo gailėstingumas yra nesuvokiamas ir neišsėmiamas, kaip ir pats Dievas yra nesuvokiamas“.

Kartą, meldamasi Škaplierinę, dar vieną svarbią pamaldumo Dievo Gailėstingumui dimensiją, šventoji Faustina išgirdo šiuos žodžius: „O, kokias dideles malones suteiksiu sieloms, kurios kalbės šią Škaplierinę; dėl tų, kurie kalba šią Škaplierinę, sužadindamos pačios mano švelnaus gailėstingumo gelmės. Užsirašyk šiuos žodžius, Mano dukra. Kalbėk pasauliui apie Mano gailėstingumą; tegul visa žmonija atpažįsta Mano neaprepiamą gailėstingumą“. Štai ir vėl.

„Neaprepiamas“, žinoma, reiškia, kad Dievo Gailėstingumas yra neišmatuojamas. Tai nereiškia, kad Jo Gailėstingumas yra visur esantis, amžinas ar net didelis, nors ir toks yra. Tai reiškia, kad mes negalime jo išmatuoti. Tai meniškai pavaizduota paveiksle, kai spinduliai neturi nei pradžios, nei pabaigos. Galime sakyti, kad mums atrodo, jog žinome, kur jie prasideda, bet tai nėra pavaizduota. Spinduliai taip pat nesibaigia, bet jie sklinda tiesiai nuo drobės ir už rėmo linijos. Mums neparodoma, kur jie baigiasi, nes jų negalima išmatuoti žmogui (kaip šiuo metu erdvės). Ši už puslapio ribų išeinančių spindulių detalė yra labai svarbi detalė, atskleidžianti, koks yra Dievo Gailėstingumas.

Dar viena svarbi detalė, į kurią norėčiau atkreipti dėmesį, yra laiminanti (dešinioji) Jėzaus ranka. Vienoje iš žymesnių šventosios Faustinos dienoraščio ištraukų ji taip ją apibūdina: „Viena ranka buvo pakelta palaiminimo gestu“. Jėzus daro kryžiaus ženklą tiems, kurie ateina pagarbinti paveikslą.

Tuo metu, kai buvo nutapytas šis paveikslas, XX a. trečiojo dešimtmečio viduryje, Vatikanas labai griežtai reglamentavo kunigo liturginius gestus. Vienas iš tokių liturginių gestų yra Kryžiaus ženklas. Tuo metu kunigai buvo mokomi, kad laiminanti ranka neturi būti pakelta aukščiau peties. Tai, kartu su alba ir cinktu, nedviprasmiškai ir ypatingu būdu to meto žmonėms leidžia suprasti, kad Jėzus šiame paveiksle yra kunigas – iš tikrųjų Vyriausiasis Kunigas.

Paveiksle užrašyta, kad Dievo Gailėstingumas ateina iš Kristaus Kūno. Mistinis Kristaus Kūnas yra Bažnyčia. Ir tas Dieviškasis Gailėstingumas iš Mistinio Kristaus Kūno teka per Šventosios Katalikų Kuni-gystės, kurios šaltinis yra Jėzus, rankas. Tai tarsi M. C. Esher piešinys.

Šiuos pastebėjimus galima tęsti ir tęsti, tačiau jau turėtų būti aišku, kad 1934 m. Vilniuje, Lietuvoje, nutapytas Dievo Gailėstingumo paveikslas originalas nepakartojamu būdu atskleidžia nesuvokiamą Jėzaus Dieviškąjį Gailėstingumą.

Ir tai mus gražina prie šio rašinio pradžios ir mūsų pokalbio apie nepakartojamus dalykus. Nors menas bando užfiksuoti grožį ir susieti jį su kitais, jis niekada neprilygs originalui. Kad ir koks geras būtų meno kūrinys ar koks talentingas būtų menininkas, originalas visada bus aukščiausia pavaizduotojo forma. Pavyzdys po pavyzdžio tai aiškiai parodo. Tai nereiškia, kad Dievo Gailėstingumo atvaizdo originalo negalima nukopijuoti, padauginti ar net iš naujo pavaizduoti. Jis pats yra atvaizdas. Originalas čia yra Jėzus. Kas Jį nutapys tokį gražų, koks Jis yra? Galime bandyti Jį nutapyti dažais ant drobės arba galime parašyti eilėraštį ar giesmę. Tačiau aukščiausia Kristaus mėgdžiojimo forma būtų tapti panašiems į Jį.

Galime iš savo gyvenimo padaryti meno kūrinį, kuris atskleistų Kristų mums patiems ir kitiems ne savo išvaizda, bet tuo, kas esame, savo džiaugsmu kančiose, Jo malonėje, su Juo ir per Jo malonę. Iš tiesų, kaip ir Dievo Gailėstingumo pirmavaizdis, buvome sukurti būti būtent tokie: tobulai netobulas Dievo atvaizdas Jo meilėje ir Jo gailėstingume. Pačia savo egzistencija mes nurodome į Pirmavaizdį: Jėzų.

Kaip žadėta, pateikiame keletą būdų, kaip galite pasinerti į šią įdomią temą. Pirmia, negaliu rekomenduoti nieko kito, kaip tik piligriminę kelionę pagarbinti Dievo Gailėstingumo paveikslą originalą Dievo Gailėstingumo šventovėje Dominikonų gatvėje gražiajame Vilniaus senamiestyje. Apsilankykite Vilniaus piligrimų centre (www.cityofmercy.lt) ir leiskite jiems padėti jums pradėti planuoti! Antra, Jėzus apreiškima šventajai Faustinai galite garbinti, tyrinėti ir studijuoti išsigiję aukštos rezoliucijos Kazimovskio originalo kopiją, kurią galima išsigyti tik čia: www.OriginalDivineMercy.com. Šių kopijų licenciją suteikė Vilniaus arkivyskupija, o iš šios svetainės gautos pajamos skiriamos Vilniaus piligrimų centro plėtrai. Trečia, galite užsiregistruoti į 2023 m. spalio 5–7 d. vyksiantį nemokamą kasmetinį internetinį Dievo Gailėstingumo viršūnių susitikimą (www.DivineMercySummit.com). Šiemet keli pranešėjai aptars Dievo Gailėstingumo paveikslą originalą. Ir galiausiai, norėdami iš tiesų išsigilinti į vis labiau žavinčias šio mistinio paveikslą detales, apsvarstykite galimybę iš anksto užsisakyti mano naujos knygos „Gailėstingumo šedevras“, kuri turėtų pasirodyti 2024 m. pradžioje, egzempliorių (www.OriginalDivineMercy.com).

P.S. Daniel diSilva keliauja po pasaulį ir kalba apie Dievo Gailėstingumo paveikslą originalą. Su juo galite susisiekti adresu: institute@originaldivinemercy.com.

Maži stebuklai „Neringos“ stovykloje

Po pagrybavimo su Jūra Strimaitis apžiūrimi ir aptariami grybai.

Atkelta iš 5 psl.

Stovykloje – nepamirštami nauji atradimai

Kalbant apie paskaitas – nustebino, apstulbino ir privertė susimąstyti kun. Valdemaro Lisovskio paskaita apie dirbtinį intelektą, jo santykį su morale, sąžine ir menu. Nors jaučiausi sukręsta modernaus pasaulio naujienų, apie kurias nemačiau anksčiau, labai džiaugiausi susipažinusi su šiuo jaunu energingu dvasininku iš New Yorko.

Paskaitų ciklą papildė dr. Juozo Kazlo ir Rasos Allen Kazlas paskaita apie jų pastarųjų metų piligriminę kelionę Ispanijoje „Camino De Santiago De Compostela“. Klausytojus nustebino įdomios detalės apie pasiruošimą ir pats kelionės vyksmas. Paskaitą iliustravo ne tik pranešėjų pašmaikštavimai, bet ir nuotraukos, maršrutų žemėlapiai.

Kino filmų vakarai irgi buvo ypatingi ir sulaukė nemažai diskusijų. Peržiūrėjime net du nuostabius filmus: trupametražinį „Legenda apie geležinį vilką“ (1990) ir vaidybinį „Gimtinė“/„Homeland“ (2019). Pirmąjį pristatė pagrindinio vaidmens atlikėjas bostoniškis Vytautas Bazikas, labai jautriai papasakojo filmo gimimo istoriją, nutikusią prieš 35 metus. Jam antrino Linas Orentas, „Neringos“ direktorių tarybos narys, kadaise prisidėjęs prie filmo kūrimo. Buvo labai įdomu atpažinti Naujosios Anglijos lietuvių veidus, ypač režisieriaus A. A. Antano Kulbio, kurio dėka legenda tapo menine juosta. „Gimtinė“/„Homeland“ režisierius yra minėtasis Tomas Vengris. Jis prisijungė nuotoliniu būdu, pasveikino dalyvius sakydamas: „Neringa – mano mėgstamiausia vieta pasaulyje...“.

Įkvepiančios naujos pažintys

Tikrai sunku aprašyti tiksliai intensyvią programą, bandant nieko nepamiršti. „Kultūros dienų“ dalyviai galėjo džiaugtis grybavimu su Jūra Strimaitis iš Swamscott, MA ir daug sužinoti apie Naujosios Anglijos grybus, natūralios kosmetikos spa su Jane Žirliene iš Connecticut. Paliko įspūdį ir į „Neringą“ atvykusios viešnios – latvės Inga, Anda, Nora ir Lucija, atstovaujančios BACC (Baltic Arts and Crafts Club). Mes visi džiaugėmės Jack McGowen surengtu susitikimu ir tuo, kad mūsų Baltijos šalių kaimynės pirmą kartą apsilankė „Neringoje“ – kartu dainavome, ragavome lietuvišką maistą ir geriau susipažinome. Tikime,

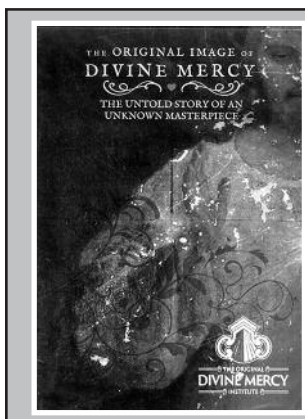
jog ši nauja pažintis ateityje padės neringiškiams daugiau sužinoti ir pasidžiaugti Baltijos šalių istorija bei atrasti naujų smagių bendrų renginių. Man asmeniškai buvo labai malonios pažintys su Algii Kaupu, kuris tapo oficialiu renginio fotografu ir visa nuostabia virtuvės komanda: Jolita, Valentina ir Birute Gruzinskais. Taip skaniai ir išradingai mus maitino! O pabendravus su gyd. Jolita Gruzinskiene iš Čikagos, panorau vėl kibti rašyti vadovėlius liuanistinėms mokykloms! Kukliai prisidėjau prie stovyklos programos su pamokomis apie vizualių tekstų kūrimą ir konkrečiosios poezijos pradmenis, bet kur man iki rašytojų korifėjų!

Pabaigai: tokie renginiai yra ypatingi. Net jei yra dalyvių, kurių „nepastebime“. O jie verti paminėjimo. Rūta Augius iš Massachusetts pravedė kulinarijos pamokas, o Rymas Manomaitis palaikė bendrą tvarką skambindamas legendiniu „Neringos“ varpu, kad nepamirštume laiku ateiti į užsiėmimus.

Vis tik, baigdama norėčiau nulenkti galvas prieš dvi ypatingas moteris. Dr. Aldona Lingertaitienė jau penktą dešimtmetį savo laiką ir sugebėjimus bei žinias atiduoda „Neringos“ labui. Seselei Ignei išvykus darbuotis į Lietuvą, Aldona perėmė lietuviškai kalbančių vaikų stovyklos sesijos koordinatorės darbą ir tęsė ilgus metus. Dabar ji kasmet grįžta į abi vaikų stovyklų sesijas su paruošta religine programa. Ją didelė stovyklautojų karta vadina paprastai, bet su didžiule pagarbą – ponia Aldona. Taip ir aš ją vadinu. Jau nuo 2018 metų p. Aldona koordinuoja šią „Kultūros dienų“ stovyklą suaugusiems, parengia ypatingas susikaupimo valandėles kiekvieną vakarą, sukuria tokią stovyklos atmosferą, kad norisi vėl ir vėl čia grįžti.

„Neringos“ vasaros stovyklų vedėja Dana Vainauskienė, mano kaimynė ir bičiulė, kolegė Bostono liuanistinėje mokykloje yra neišsenkančios energijos ir entuziazmo šaltinis. Be jos nėra „Neringos“ vasaros stovyklų sesija nebūtų tapusi realybe. Padėka jai už atsidavimą tam darbui, kad „Neringa“ būtų gyva ir nuolat joje skambėtų juokas, dainos, žmonių klegesys, vykty prasmingos programos.

Taip pat dėkoju visiems seniems bei naujiems draugams ir bičiuliams, kad susirinkome dalintis kūrybine patirtimi, bendravome, mokėmės vieni iš kitų. Ačiū „Neringos“ stovyklai, kad suteikia mums galimybę išlaikyti lietuvišką dvasią, gilinti mūsų tikėjimą ir, kad yra vieta, kur tie maži stebuklai gali įvykti. Jau laikiu kitų metų!

Šiemet 30-metį pažymintis Draugo fondas pradeda rudeninį lėšų telkimo vajų. Šįkart aukotojų laukia ypatinga dovana: kiekvienam, parėmusiam „Draugo“ leidybą bent 50 dolerių, bus išsiųstas režisieriaus Daniel diSilva filmo apie Dievo Gailėstingumo paveikslą DVD. Tad dalyvaukite rudeniniame Draugo fondo vajuje ir susipažinkite su nepaprasta šio ypatingo kūrinio istorija.